

Ο Νο 1 παραμυθάς
στον κόσμο

ΡΟΑΛΝΤ

ΤΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ
ΜΑΓΙΑΣ

Ο ΜΦΓ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΙΛΙΚΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΜΠΛΕΪΚ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE BFG

Από τις Εκδόσεις Jonathan Cape, 1982

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο ΜΦΓ, Ο Μεγάλος Φιλικός Γίγαντας**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Quentin Blake

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βούλα Μάστορη

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνη Λαδοπούλου

© Roald Dahl Nominee Ltd., 1982

© Εικονογράφησης: Quentin Blake, 1982

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 1990

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 1990

Δεύτερη έκδοση: Φεβρουάριος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-167-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-0049-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 1212/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ

Ο ΜΦΓ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΙΛΙΚΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

Μετάφραση:
Βούλα Μάστορη

Το γνωρίζατε ότι υπάρχει κάτι παραπάνω στον Ρόαλντ Νταλ από καλές ιστορίες; Το γνωρίζατε ότι το 10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα διατίθεται στα φιλανθρωπικά ιδρύματα που φέρουν το όνομά του;*

Ο Ρόαλντ Νταλ είναι διάσημος για τις ιστορίες και τα στιχάκια του, όμως είναι λιγότερο γνωστό το πόσο συχνά έκανε τα αδύνατα δυνατά για να βοηθάει τα παιδιά με σοβαρές ασθένειες. Σήμερα, το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ συνεχίζει το εξαιρετικό έργο του συγγραφέα βοηθώντας χιλιάδες παιδιά που αντιμετωπίζουν αιματικά ή νευρολογικά προβλήματα – θέματα που πάντα ήταν σημαντικά για τον Ρόαλντ Νταλ. Επίσης, προσφέρει ουσιαστική υποστήριξη όπως νοσηλευτικό προσωπικό και ιατρικό εξοπλισμό, αλλά και την απαραίτητη ψυχαγωγία σε παιδιά από ολόκληρη την Αγγλία, ενώ στηρίζει τα παιδιά όλου του κόσμου προωθώντας την έρευνα.

Θέλεις να κάνεις κι εσύ κάτι θαυματουργό για να βοηθήσεις; Μάθε πώς στο www.roalddahlcharity.org

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ, που εδρεύει στο Γκρέιτ Μίσεντεν λίγο έξω από το Λονδίνο, βρίσκεται στο χωριό του Μπάινγκχαμσιρ όπου ζούσε και έγραφε ο Ρόαλντ Νταλ. Στην καρδιά του Μουσείου, σκοπός του οποίου είναι να εμπνεύσει την αγάπη για την ανάγνωση και τη γραφή, εκτίθεται το μοναδικό αρχείο του από επιστολές και χειρόγραφα. Εκτός από δύο χώρους όπου οι επισκέπτες μπορούν να διασκεδάσουν μαθαίνοντας για τη ζωή και το έργο του συγγραφέα, το Μουσείο στεγάζει επίσης ένα διαδραστικό Κέντρο Ιστορίας, το οποίο πλέον φιλοξενεί την περίφημη συγγραφική καλύβα του Νταλ. Πρόκειται για ένα μέρος όπου δάσκαλοι, μαθητές και οικογένειες μπορούν να εξερευνήσουν το συναρπαστικό κόσμο της δημιουργικότητας, της ανάγνωσης και της γραφής.

www.roalddahlmuseum.org

Το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ (RDMCC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1137409.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ (RDMSC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1085853.

Το νεοϊδρυθέν Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) υποστηρίζει το έργο των RDMCC και RDMSC.

* Τα δικαιώματα αυτά είναι καθαρά.

*Για την Ολίβια
20 Απριλίου 1955-17 Νοεμβρίου 1962*

Οι ήρωες του βιβλίου

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΜΑΙΡΗ, καμαριέρα της Βασίλισσας
ΚΥΡΙΟΣ ΤΙΜΠΣ, ο αρχιοικονόμος
Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ
Και βέβαια
Η ΣΟΦΗ, το ορφανό.

ΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ

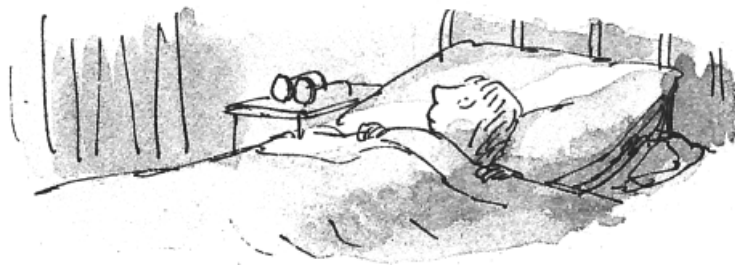
Ο ΣΑΡΚΟΜΠΟΥΚΟΦΑΓΟΣ
Ο ΠΑΙΔΟΜΑΣΟΥΛΑΣ
Ο ΚΟΚΑΛΟΜΑΣΟΥΛΑΣ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΜΑΓΚΑΝΑΣ
Ο ΚΡΕΑΤΟΞΙΓΚΗΣ
Ο ΚΑΡΙΤΣΟΑΛΙΑΔΑΣ
Ο ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ
Ο ΑΙΜΑΤΟΜΠΟΥΚΑΛΑΣ
Ο ΧΑΣΑΠΟΠΑΡΑΓΙΟΣ
Και βέβαια
Ο ΜΙΦΙΓΑΜΑ

Η ώρα με τα μάγια

Η Σόφη δεν μπορούσε να κοιμηθεί.
Μια λαμπερή φεγγαραχτίδα γλιστρούσε μέσα
από ένα άνοιγμα στις κουρτίνες. Έπεφτε ακριβώς
πάνω στο μαξιλάρι της.

Τα άλλα παιδιά στον κοιτώνα είχαν κοιμηθεί από
ώρα.

Η Σόφη έκλεισε τα μάτια της κι έπαψε να κουνιέ-
ται. Έβαλε τα δυνατά της να κοιμηθεί. Τίποτα όμως.
Η φεγγαραχτίδα, σαν ασημένια λεπίδα, διέσχισε το
δωμάτιο περνώντας πάνω από το πρόσωπό της.

Στο σπίτι απόλυτη ησυχία. Τίποτα δεν ακουγόταν στο κάτω πάτωμα. Κανένα βήμα στο απάνω.

Το παράθυρο πίσω από την κουρτίνα ήταν ορθάνοιχτο, αλλά κανένας δεν περνούσε στο πεζοδρόμιο έξω. Κανένα αυτοκίνητο στον δρόμο. Ούτε ο παραμικρός θόρυβος. Πουθενά. Μια ησυχία πρωτόγνωρη για τη Σόφη. Ίσως να ήταν αυτό που λένε «η ώρα με τα μάγια», είπε από μέσα της.

Κάποιος, μια φορά, της είχε πει ψιθυριστά ότι «η ώρα με τα μάγια» είναι μια ξεχωριστή στιγμή στα μέσα της νύχτας. Όταν μικροί και μεγάλοι κοιμούνται πια βαθιά, πολύ βαθιά, όλα τα σκοτεινά πράγματα βγαίνουν από τις κρυψώνες τους κι ο κόσμος γίνεται δικός τους.

Η φεγγαραχτίδα πάνω στο μαξιλάρι της Σόφης έλαμπε ακόμα πιο πολύ τώρα. Αποφάσισε να σηκωθεί και να κλείσει το άνοιγμα στις κουρτίνες.

Σε τιμωρούσαν αν σε έπιαναν να κυκλοφορείς αφού έσβηναν τα φώτα. Ακόμα κι αν τους έλεγες πως έπρεπε να πας στο λουτρό. Δεν το δέχονταν για δικαιολογία. Σε τιμωρούσαν έτσι κι αλλιώς. Αλλά τώρα δεν υπήρχε κανένας τριγύρω. Γι' αυτό ήταν σίγουρη η Σόφη.

Άπλωσε να πιάσει τα γυαλιά της που βρίσκονταν πάνω στην καρέκλα δίπλα στο κρεβάτι της. Είχαν μεταλλικό σκελετό και πολύ χοντρούς φακούς. Χωρίς αυτά δεν έβλεπε σχεδόν καθόλου. Τα φόρεσε και γλίστρησε έξω από το κρεβάτι. Νυχοπερπατώντας τράβηξε για το παράθυρο.

Όταν έφτασε στις κουρτίνες, η Σόφη δίστασε. Ήθελε τόσο πολύ να περάσει από κάτω τους και να δει

από το παράθυρο πώς ήταν ο κόσμος την ώρα με τα μάγια.

Έστησε αυτί ξανά. Παντού νεκρική σιγή.

Η επιθυμία της να κοιτάξει έξω έγινε τόσο δυνατή που δεν άντεξε. Γρήγορα βούτηξε κάτω από τις κουρτίνες και στάθηκε στο παράθυρο.

Μες στο ασημένιο φεγγαρόφωτο, ο δρόμος του χωριού της, που τον ήξερε τόσο καλά, φάνταζε τελείως διαφορετικός. Τα σπίτια φαίνονταν σκυφτά και στραβά σαν παραμυθένια. Όλα τριγύρω ήταν ωχρά και γαλακτερά σαν φαντάσματα.

Απέναντι στον δρόμο, μπορούσε να δει το κατάστημα της κυρίας Ρανς όπου αγόραζαν κουμπιά, μαλλί και λάστιχο. Δε φαινόταν αληθινό. Και σ' αυτό πάνω υπήρχε κάτι θαμπό, κάτι σαν ομίχλη.

Ξαφνικά πάγωσε. Κάτι ερχόταν στον δρόμο από την άλλη πλευρά.

Ήταν κάτι μαύρο...

Κάτι πολύ ψηλό και μαύρο και πολύ λεπτό.

Ποιος;

εν ήταν άνθρωπος. Δεν μπορούσε να είναι. Ήταν τέσσερις φορές ψηλότερο από τον πιο ψηλό άνθρωπο. Ήταν τόσο ψηλό που το κεφάλι του ξεπερνούσε τα παράθυρα των διώροφων σπιτιών. Η Σόφη άνοιξε το στόμα της να στριγκλίσει αλλά κανένας ήχος δε βγήκε. Ο λαιμός της, όπως και όλο της το κορμί, είχε παγώσει από τον φόβο.

Αυτή σίγουρα πρέπει να ήταν «η ώρα με τα μάγια».

Η ψηλή μαύρη φιγούρα ερχόταν προς το μέρος της. Περπατούσε πολύ κοντά στα σπίτια απέναντι στον δρόμο κι έτσι κρυβόταν στις σκιές, εκεί όπου δεν έπεφτε φεγγαρόφωτο.

Κι όλο ερχόταν. Κι όλο πλησίαζε. Με διακοπές. Σταματούσε. Έπειτα συνέχιζε. Μετά σταματούσε ξανά.

Μα τι στο καλό έκανε;

Αχά! Η Σόφη μπορούσε να δει τώρα τι έκανε. Σταματούσε μπροστά σε κάθε σπίτι. Σταματούσε και κρυφοκοίταζε από το παράθυρο του πάνω πατώματος.

Στην πραγματικότητα έπρεπε να σκύβει για να δει μέσα από τα παράθυρα. Τόσο ψηλό ήταν.

Σταματούσε και κρυφοκοίταζε. Έπειτα γλιστρούσε στο επόμενο σπίτι και σταματούσε ξανά και κρυφοκοίταζε. Και το ίδιο έκανε συνέχεια.

Τώρα ήταν πολύ κοντύτερα και η Σόφη μπορούσε να το δει καλύτερα.

Κοιτάζοντάς το προσεκτικά συμπέρανε πως έπρεπε να είναι κάποιο ΠΛΑΣΜΑ. Προφανώς δεν ήταν άνθρωπος. Αλλά οπωσδήποτε ήταν ένα ΠΛΑΣΜΑ.

Ένα ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΠΛΑΣΜΑ ίσως.

Η Σόφη κοίταξε καλά καλά τον γεμάτο ομίχλη φεγγαροφωτισμένο δρόμο. Ο Γίγαντας –εάν ήταν γίγαντας– φορούσε ένα μακρύ ΜΑΥΡΟ ΜΑΝΔΥΑ.

Στο ένα χέρι κρατούσε κάτι που έμοιαζε με μια ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΙΑ και ΛΕΠΤΗ ΤΡΟΜΠΕΤΑ.

Στο άλλο χέρι κρατούσε μια ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΛΙΤΣΑ.

Ο Γίγαντας είχε σταματήσει τώρα ακριβώς μπροστά στο σπίτι του κυρίου και της κυρίας Γκούτση. Οι Γκούτσηδες είχαν ένα μανάβικο στη μέση της Χάι Στριτ και η οικογένεια έμενε πάνω από το μαγαζί. Τα δύο παιδιά των Γκούτσηδων κοιμούνταν στο μπροστινό δωμάτιο από πάνω ακριβώς. Η Σόφη το ήξερε αυτό.

Ο Γίγαντας κρυφοκοίταζε τώρα από το παράθυρο στο δωμάτιο όπου ο Μιχάλης και η Τζένη Γκούτση κοιμούνταν. Από απέναντι η Σόφη παρακολουθούσε με κομμένη ανάσα. Είδε τον Γίγαντα να κάνει ένα βήμα πίσω και να ακουμπά τη βαλίτσα κάτω στο πεζοδρόμιο. Έπειτα έσκυψε κι άνοιξε τη βαλίτσα. Έβγαλε κάτι από αυτή. Έμοιαζε με γυάλα, μια από κείνες τις τετράγω-

νες με το βιδωτό καπάκι. Ξεβίδωσε το καπάκι της γυάλας κι έριξε ό,τι υπήρχε εκεί μέσα στο πράγμα που έμοιαζε με μακριά τρομπέτα.

Η Σόφη παρακολουθούσε τρέμοντας.

Είδε τον Γίγαντα να ορθώνεται πάλι και να χώνει την τρομπέτα στο ανοιχτό παράθυρο του δωματίου όπου τα παιδιά των Γκούτσηδων κοιμούνται. Είδε τον Γίγαντα να παίρνει μια βαθιά ανάσα και, φφου, να φυσά την τρομπέτα.

Κανένας θόρυβος δεν ακούστηκε, αλλά οπωσδήποτε ό,τι υπήρχε μέσα στη γυάλα είχε τώρα πεταχτεί από την τρομπέτα μέσα στην κρεβατοκάμαρα των παιδιών.

Τι μπορούσε να είναι;

Μόλις ο Γίγαντας τράβηξε πίσω την τρομπέτα από το παράθυρο κι έσκυψε να σηκώσει τη βαλίτσα, έτυχε να γυρίσει το κεφάλι του και να κοιτάξει απέναντι στον δρόμο.

Μες στο φεγγαρόφωτο η Σόφη μπόρεσε να δει για λίγο ένα τεράστιο, μακρύ, χλωμό και ρυτιδιασμένο πρόσωπο με πελώρια αυτιά. Η μύτη ήταν σουβλερή σαν μαχαίρι και πάνω από τη μύτη υπήρχαν δύο λαμπερά αστραφτερά μάτια. Αυτά τα μάτια κοίταξαν κατευθείαν τη Σόφη. Υπήρχε ένα άγριο και διαβολικό βλέμμα μέσα τους.

Η Σόφη έβγαλε μια μικρή κραυγή και τραβήχτηκε από το παράθυρο. Διέσχισε πετώντας λες τον κοιτώνα και πηδώντας στο κρεβάτι της κρύφτηκε κάτω από την κουβέρτα.

Κι εκεί ζάρωσε, ακίνητη σαν άγαλμα, ανατριχιάζοντας ολόκερη.

Η αρπαγή

Κάτω από την κουβέρτα η Σόφη περίμενε.
Ύστερα από ένα λεπτό, ή περίπου, ανασήκωσε
μια άκρη της κουβέρτας και κρυφοκοίταξε.

Για δεύτερη φορά εκείνη τη νύχτα το αίμα της πά-
γωσε ολότελα και θέλησε να στριγκλίσει, αλλά κανέ-
νας ήχος δε βγήκε. Εκεί στο παράθυρο, με τις κουρτί-
νες τραβηγμένες στο πλάι, φαινόταν το τεράστιο, μα-
κρύ, χλωμό, ρυτιδιασμένο πρόσωπο του Γιγάντιου Πλά-

σματος. Και κοίταζε μέσα. Τα αστραφτερά μαύρα μάτια ήταν καρφωμένα πάνω στο κρεβάτι της Σόφης.

Το επόμενο λεπτό μια πελώρια παλάμη με χλωμά δάχτυλα πέρασε σαν φίδι μέσα από το παράθυρο. Ακολούθησε ένα μπράτσο, ένα μπράτσο χοντρό σαν κορμός, και το μπράτσο, η παλάμη, τα δάχτυλα απλώθηκαν μέσα στο δωμάτιο προς το κρεβάτι της Σόφης.

Αυτή τη φορά η Σόφη πραγματικά στρίγκλισε, αλλά μόνο για ένα δευτερόλεπτο γιατί αμέσως το τεράστιο χέρι πίεσε την κουβέρτα της από πάνω και η στριγκλιά πνίγηκε μες στα σκεπάσματα.

Η Σόφη ζαρωμένη κάτω από την κουβέρτα ένιωσε δυνατά δάχτυλα να την αρπάζουν σφικτά και μετά να τη σηκώνουν από το κρεβάτι της –με την κουβέρτα και όλα τα στρωσίδια της– και να την τραβούν γρήγορα έξω από το παράθυρο.

Εάν μπορείς να σκεφτείς τίποτα πιο τρομακτικό από το να σου συμβεί κάτι τέτοιο στη μέση της νύχτας, τότε πες το.

Το τρομερό ήταν ότι η Σόφη καταλάβαινε τώρα τι συνέβαινε αλλά δεν μπορούσε και να το δει. Ήξερε ότι ένα Τέρας –ή Γίγαντας– με ένα τεράστιο μακρύ, χλωμό, ρυτιδιασμένο πρόσωπο κι εχθρικά μάτια την είχε αρπάξει από το κρεβάτι της στη μέση «της ώρας με τα μάγια» και τώρα τη μετέφερε έξω από το παράθυρο κουκουλωμένη μέσα σε μια κουβέρτα.

Να πώς έγιναν τα πράγματα στη συνέχεια. Μόλις ο Γίγαντας έβγαλε τη Σόφη έξω, τακτοποίησε την κουβέρτα έτσι που να μπορεί με το ένα χέρι να την κρατά από τις τέσσερις άκρες και με τη Σόφη κλεισμένη

μέσα. Με το άλλο χέρι άρπαξε τη βαλίτσα και κείνο το μακρύ σαν τρομπέτα πράγμα και το έβαλε στα πόδια.

Η Σόφη στριφογυρίζοντας μέσα στην κουβέρτα κατάφερε να βγάλει λίγο το κεφάλι της μέσα από ένα άνοιγμα ακριβώς κάτω από το χέρι του Γίγαντα. Κοίταξε τριγύρω της.

Είδε τα σπίτια του χωριού να περνούν γρήγορα κι από τις δύο πλευρές του δρόμου. Ο Γίγαντας έτρεχε κατηφορίζοντας τη Χάι Στριτ. Έτρεχε τόσο γρήγορα που ο μαύρος μανδύας του ανέμιζε πίσω του σαν τις φτερούγες ενός πουλιού. Κάθε δρασκελιά του ήταν μακριά όσο ένα γήπεδο του τένις. Έτρεξε έξω από το χωριό και γρήγορα διέσχιζαν τα φεγγαρολουσμένα χωράφια. Οι γεμάτοι θάμνους φράχτες που χώριζαν τα λιβάδια δεν ήταν πρόβλημα για τον Γίγαντα. Απλά τους πηδούσε. Ένας φαρδύς ποταμός φάνηκε στο διάβα του. Τον πέρασε κι αυτόν με μια δρασκελιά.

Η Σόφη ζαρωμένη μέσα στην κουβέρτα κοίταζε έξω από την άκρη. Χτυπιόταν πάνω στο πόδι του Γίγαντα σαν σακί με πατάτες. Περνούσαν χωράφια, φράχτες, ποτάμια... Και ξάφνου μια τρομακτική σκέψη πέρασε από το μυαλό της Σόφης. Ο Γίγαντας τρέχει τόσο βιαστικά, είπε μέσα της, γιατί πεινάει και θέλει να πάει σπίτι του όσο γίνεται πιο γρήγορα. Μετά θα με φάει για πρωινό.

Μετά τον ΤΣΑΡΛΙ και
τη ΜΑΤΙΑΝΤΑ, ετοιμαστείτε
για το σπαρταριστό Μιφιγάμα,
τον γίγαντα με την τρυφερή καρδιά,
τον μόνο γεμάτο καλοσύνη
και ανθρωπιά μέσα σ' έναν
κόσμο άγριο και σκληρό.
Θυμηθείτε, θα κρατάτε
την κοιλιά σας από τα γέλια,
όμως θα γνωρίσετε και την καλή
 πλευρά της ζωής μέσα από
τη γνωριμία της Σόφης
με τον υπέροχο
ΜΕΓΑΛΟ ΦΙΛΙΚΟ ΓΙΓΑΝΤΑ.

*Διαβάστε και τα άλλα απίθανα
και συναρπαστικά βιβλία του Ρόαλντ Νταλ,
που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.*

www.roalddahl.com

10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα από την πώληση αυτού του βιβλίου διατίθενται
για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Βλέπε στο εσωτερικό του βιβλίου για λεπτομέρειες.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

Από 9 ετών

ISBN 978-960-702-167-0

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗ: 01251